

ورود سپاه "عمر بن سعد" به سرزمین کربلا (61 ق.)

پس از آن که حرّ بن یزید، امام حسین(ع) و یارانش را در سرزمین کربلا در محاصره‌ی خویش قرار داد و مانع حرکت آنان گردید

پس از آن که حرّ بن یزید، امام حسین(ع) و یارانش را در سرزمین کربلا در محاصره‌ی خویش قرار داد و مانع حرکت آنان گردید، عبیدالله بن زیاد عامل یزید در کوفه، فرماندهی سپاه یزید را بر عهده‌ی عمر بن سعد گذاشت. عمر بن سعد در روز جمعه سوم محرم‌الحرام سال 61 قمری به همراه چهار هزار نیروی جنگی وارد کربلا شد و فرماندهی آنان را بر عهده گرفت. عمر بن سعد پیش از واقعه‌ی کربلا، منصب حکومت "ری" را از عبیدالله گرفته بود ولیکن با مخالفت اباعبدالله الحسین(ع) با یزید و امتناع از بیعت و حرکت آن حضرت به سوی کوفه، عبیدالله، حکومت "ری" را مشروط به خاتمه بخشیدن به قضیه‌ی عمر بن سعد(ع) نمود. عمر بن سعد به خاطر دست‌یابی به حکومت منطقه‌ی وسیع ایالت "ری" - که هرگز به آن نایل نیامد - فرماندهی سپاه یزید را پذیرفت و مرتکب جنایت بزرگ غیرانسانی شد. از روزی که عمر بن سعد وارد سرزمین کربلا شد، پیوسته لشکریانی از سوی عبیدالله بن زیاد برای وی فرستاده می‌شد. بنابر روایتی تا ششم محرم، متجاوز از 20000 نفر در سپاه عمر بن سعد گرد آمدند.